

แบบเสนอผลงานกิจกรรมพัฒนาคุณภาพงาน ประเภทเรื่องเล่าเร้าพลัง
(แบบฟอร์ม 4)

สำหรับงานพัฒนาคุณภาพงาน

เลขที่ผลงาน...../.....

ชื่อ-สกุล นางสาวสุกัญญา วังหอม เบอร์โทรภายใน 02-200-3851-3

เบอร์มือถือ 065-5320767

หน่วยงาน SDIPD81

ภาควิชาฯ / ฝ่าย(ต้นสังกัด) ฝ่ายการพยาบาล

*ชื่อ-สกุล นางสาวสุกัญญา วังหอม รหัสบุคคล 018581

(ผู้ที่จะรับเงินโดยโอนผ่านบัญชี)

โปรดเขียน (✓) ในช่อง ☒ อนุญาตให้เผยแพร่ผลงานทางWebsite ☐ ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ผลงานทางWebsite

***หมายเหตุ:** 1.กรณีที่ผลงานผ่านเกณฑ์และได้รับเงินรางวัล คณะฯ จะโอนเงินรางวัลเข้าบัญชีเงินเดือนผ่านทางรหัสบุคคลที่ท่านได้ให้ไว้

โดยขอให้ระบุตัวแทนการรับเงินเพียง 1 ท่าน

2.ผลงานทุกประเภทที่ส่งประกวดเป็นลิขสิทธิ์ของคณะฯ ห้ามมิให้ผู้ใดนำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

(กรุณากรอกข้อมูลให้ครบถ้วนทุกช่อง เพื่อผลประโยชน์ของท่าน)

เรื่อง ท้องฟ้าเดียวกัน

“ต้องมีสักวัน ต้องมีสักวัน ท้องคำเต็มฝัน พลอบใจรอวัน ที่คอยแสนไกล วันที่ทุกอย่าง เปิดทางให้
สมดังใจ ถึงนาน เพียงใด หัวใจจะคอยจะทน” (เพลง : ต้องมีสักวัน ศิลปิน : ก๊อท จักรพันธ์)

จากเด็กบ้านนา ไกลจากความอบอุ่นที่สัมผัสมาทั้งชีวิต มองไปทางไหนก็มีแต่ความไม่คุ้นเคย
คนมากหน้าหลายตา เหลียวไปทางไหนกลายเป็นคนไม่รู้จัก เสียงหวานๆ ที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความคิดถึง ความ
อบอุ่นจากคนทางบ้าน พอบรรเทา ทำให้ฉันทหายจากความคิดถึง ความว่าเหว ในหัวใจได้บ้าง ความพยายาม
ในการต่อสู้กับความเหงา การให้กำลังใจตัวเอง ภาวนาขอให้มียลกาย พลังใจที่เข้มแข็ง ต่อสู้กับอุปสรรคต่างๆ ได้
เพราะคำว่า ครอบครัว คือสิ่งที่สำคัญสุด

เพราะการระบาดของ โควิด-19 ที่ไม่มีใครคาดคิด การทำงานในโรงพยาบาลที่ต้องพบปะผู้ป่วย
และคนรอบข้าง ทำให้ต้องระมัดระวังตนเองให้มากที่สุด ความกลัว และความกังวลใจ ที่ไม่แน่ใจว่า ตนเอง
จะนำเชื้อร้ายเหล่านี้ไปสู่ครอบครัว สิ่งที่ได้ดีที่สุดในตอนนี้คือให้หายคิดถึงได้บ้าง คือการโทรศัพท์คุยกัน
เห็นหน้ากันผ่านจอสีเหลี่ยมเล็กๆ ที่เรียกว่า มือถือ ทุกครั้งหลังจากวางโทรศัพท์ ฉันได้แต่ภาวนา ขออย่าให้
มีคนที่บ้านเจ็บป่วยเลย เพราะในสถานการณ์ เวลานี้ฉันคงกลับไปทำหน้าที่ที่ควรทำไม่ได้

และแล้วในสิ่งที่ฉันกลัวที่สุดก็มาถึง ข้าพเจ้าในวันที่ย้ายเข้าโรงพยาบาล อาการหนักจนต้องให้เลือด
ความรู้สึกตอนนั้นฉันอยากเก็บเสื้อผ้าเดินทางกลับบ้าน ไปอยู่ข้างๆ ยาย อยากให้กำลังใจพลอบใจแม่ กำมือทั้ง
สองไว้ให้แน่น เคยคิดว่าหลังเรียนและทำงานในวิชาชีพนี้ คงมีสักวันที่คนในครอบครัวเจ็บป่วย ฉันคงได้มี
โอกาสดูแลเขาเหล่านี้บ้าง แต่เมื่อถึงเวลาจริงๆ กลับไม่ใช่แบบนั้น ด้วยทั้งสถานการณ์เลวร้ายจากโรคระบาด
ระยะทางที่ไกล บวกกับ หน้าที่และความรับผิดชอบ ฉันพยายามดิ้นรนตัวเองกลับมา คอยถามอาการ ทุกครั้งที่
มีเวลาว่าง จนกระทั่งข่าวดีก็มาถึง วันที่ย้ายออกจาก โรงพยาบาลด้วยใบหน้ายิ้มแย้ม มีสีมากขึ้นจากการได้

เลือดหลายถุงถึงแม้ว่าร่างกายยังคงอ่อนเพลียก็ตาม ในชีวิตเรื่องราวของความเป็นมนุษย์ หลายคนคงประสบปัญหามากน้อยแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับวิธีการ และ การจัดการปัญหา การมีกำลังใจที่ดีจากเพื่อนร่วมงานคอยรับฟังปัญหา เคียงข้างเสมอเวลาที่มีความทุกข์ แม้ว่าในวันนี้ ฉันยังไม่พร้อมทำหน้าที่คนในครอบครัวที่ดี แต่เป็นเพราะฉันกำลังทำหน้าที่ช่วยเหลือดูแลคนในครอบครัวของอีกหลายชีวิต ขอขอบคุณเพื่อนร่วมงานที่น่ารักคอยห่วงใย เอาใจใส่ ทำให้ฉันรู้สึกว่ ไม่ได้อยู่บนโลกใบนี้อย่างเดียวดายและแบกรับภาระมากมายที่หนักอึ้งบนบ่า

“ฟ้าหลังฝน” มาบ้างฉันยังไม่รู้ว่าฟ้าหลังฝนของฉันเป็นเช่นไร แต่ฉันได้เข้าใจว่าในวันที่ฝนตก มันก็ตกอยู่ใต้ท้องฟ้า วันนี้อาจจะครึ้ม วันหน้าอาจจะฟ้าสดใส แต่ไม่ว่าวันไหนๆ ฉันก็อยู่ภายใต้ท้องฟ้าหนึ่งเดียวนี่ ชีวิตนี้อาจจะต้องเจอทั้งเรื่องร้ายและเรื่องดี แต่ไม่ว่าเรื่องไหน มันก็จะผ่านไปเสมอ”

ลงชื่อ(เจ้าของผลงาน) นางสาวสุกัญญา วังหอม

ลงชื่อ(หัวหน้า ภาค/ฝ่าย/งาน/หน่วย) นางสาว อีรวรรณ คนชม

สังกัด หอผู้ป่วย

พิเศษ 81

งานการพยาบาลผู้ป่วยใน